

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/618/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712213402
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6712213402.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v právnej veci navrhovateľa: Banco Banif Mais, S.A., so sídlom Avenida 24 de Julho 98, Lisabon, časť Santos-o-Velho, Portugalsko, zapísané v Obchodnom registri v Lisabone, číslo zápisu 500280312, na území SR navrhovateľ konajúci prostredníctvom jeho organizačnej zložky: Banco Banif Mais, S.A., pobočka zahraničnej banky, adresa miesta činnosti: Einsteinova 21, 851 01 Bratislava, Slovenská republika, IČO: 35 945 745, zastúpený SKLEGAL s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 10, 811 02 Bratislava, IČO: 35 973 161 proti odporcovi: I/ J.F.K., s. r. o., so sídlom Pod dráhami č.3, 960 01 Zvolen, IČO: 31 717 047, zastúpený JUDr. Petrom Dlhopolčekom, advokátom, so sídlom Horná 51, 974 01 Banská Bystrica, II/ V-REAL BB, s. r. o., so sídlom Lesnícka č. 12, 976 13 Slovenská Ľupča, IČO: 36 048 283, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, o odvolaní navrhovateľa a odporcu I/ proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 10C/80/2012-182 zo dňa 29. 01. 2011, takto

rozhodol:

Odvolanie navrhovateľa odmieta.

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým určil, že navrhovateľ je povinný nahradiť odporcovi v I. rade trovy konania vo výške 507,22 €, pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku za podané odvolanie v sume 99,50 € a z trov právneho zastúpenia v sume 407,72 €, ktoré je povinný zaplatiť advokátovi odporcu v sume 99,50 € JUDr. Petrovi Dlhopolčekovi do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku,

m e n í tak, že navrhovateľ je povinný nahradiť odporcovi v I. rade trovy konania vo výške súdneho poplatku 99,50 € a titulom trov právneho zastúpenia sumu 4 394,43 €, všetko na účet právneho zástupcu odporcu v I. rade JUDr. Petra Dlhopolčeka, advokáta, č. účtu: XXXXXXXX/XXXX, vedený vo C., a. s., pobočka D. D., do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Navrhovateľ je povinný nahradiť odporcovi v I. rade trovy odvolacieho konania vo výške 1 005,61 € na účet právneho zástupcu odporcu v I. rade JUDr. Petra Dlhopolčeka, advokáta, č. účtu: X, vedený vo C., a. s., pobočka D. D., do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
Odporcovi v II. rade náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd zamietol návrh navrhovateľa, ktorý sa domáhal určenia, že vzhľadom na neplatnosť kúpnej zmluvy V 695/10 v znení jej Dodatku č. 1 z 12. 05. 2010, uzavretej medzi odporcom v I. rade a odporcom v II. rade, je vlastníkom nehnuteľnosti, evidovanej na liste vlastníctva č. 934, vedeného v katastri nehnuteľností okres U., obec I., k. ú. I., stavba súp. číslo XXX na parcele XXX/X, druh stavby XX, popis stavby motorest T. A. a súp. číslo XXXX na parcele XXX/X, druh stavby XX, popis stavby kotolňa + trafostanica, odporca v II. rade.

O trovách konania rozhodol, tak že navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť odporcovi v I. rade trovy konania vo výške 507,22 €, pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku za podané odvolanie v

sume 99,50 € a z trov právneho zastúpenia v sume 407,72 €, ktoré je povinný zaplatiť advokátovi odporcu v I. rade JUDr. Petrovi Dlhopolčekovi do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporcovi v II. rade právo na náhradu trov konania nepriznal.

Prvostupňový súd v odôvodnení uviedol, že návrh zamietol z dôvodu, že navrhovateľ nepreukázal naliehavý právny záujem na požadovanom určení, resp. pre nedostatok vecnej legitímácie navrhovateľa na podanej žalobe.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods.1 OSP, § 151 ods.1 veta prvá OSP, § 149 ods.1 OSP uviedol, že: „Právny zástupca odporcu v I. rade si uplatnil náhradu trov konania, ktoré vyčíslil v celkovej výške 4.493,93 €, a majú pozostávať z náhrady

za zaplatený súdny poplatok za podanie odvolania vo výške 99,50 €

a z trov právneho zastúpenia, ktoré vyúčtoval za úkony podľa §13a vyhlášky č.655/2004, konkrétne:

a) príprava a prevzatie zastúpenia - 997,57 € plus paušál 7,63 €,

b) zastupovanie na pojednávaní dňa 14.11.2012 - 997,57 € plus paušál 7,63 €,

c) vypracovanie písomného odvolania - 997,57 € plus paušál 7,63 €,

d) zastupovanie na pojednávaní 18.11.2013 - 249,39 € plus paušál 7,81 €,

e) zastupovanie na pojednávaní dňa 29.1.2014 - 997,57 € plus paušál 8,04 €

spolu 4.278,41 €.

Ďalej si uplatnil hotové výdavky v súlade s § 15a za použitie osobného motorového vozidla Volvo S 70 s priemernou spotrebou 9,1 litra/100 km, a zároveň doložil technický preukaz osobného motorového vozidla Volvo S 70, v ktorom je ako držiteľ vozidla uvedený JUDr. Peter Dlhopolček s tým, že spotreba paliva v meste je uvedené 12,6 pri rýchlosti 90 km 6,6, pri rýchlosti 120 km 8,1 litra, keď podľa § 7 ods.1 a 2 zákona č.283/2002 Z. z. je sadzba základnej náhrady za 1 km pri osobných cestných motorových vozidlách 0,183 €, pričom si uplatnil hotové výdavky za cestu Banská Bystrica - Zvolen a späť, 1 cesta 40 km, ktorá bola absolvovaná 3 krát, teda 120 km x 0,183 € = 21,96 €. Tiež si uplatnil náhradu za spotrebované pohonné látky v zmysle § 7 ods.4 pri počte km 120 a priemernej spotreby 9,1 litra (1,2 x 9,10 = 10,92 litra a 10,92 litra x 1,49 € - cena benzínu) 15,82 €.

Taktiež si uplatnil v zmysle § 17 ods.1 vyhlášky č.655/2004 Z. z. náhradu za stratu času vo výške 1/60-iny výpočtového základu, za každú začatú polhodinu pri ceste tam aj späť za pojednávanie dňa 24.11.2012 25,42 €, za pojednávanie dňa 18.11.2013 26,02 € a za pojednávanie dňa 29.01.2014 26,80 €, celkovo si uplatnil náhradu za stratu času vo výške 78,24 €.

Odporca v I. rade prostredníctvom svojho právneho zástupcu ďalej uviedol, že pri vyčíslení výšky jedného úkonu je podľa jeho názoru potrebné vychádzať z §10 ods. 1 vyhlášky č.655/2004 Z. z., keďže ide o predmet konania o určenie vlastníckeho práva a hodnota nehnuteľnosti podľa kúpnej zmluvy je 285.468 €, čiže 1 úkon je vo výške 997,57 €, pričom poukázal na nález Ústavného súdu SR sp. zn. I ÚS 119/2012.

O trovách konania prvostupňový súd rozhodol v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. Nakoľko súd návrh v celom rozsahu zamietol, má odporca v I. rade nárok na náhradu trov konania v plnej výške. Pri určení výšky trov právneho zastúpenia vychádzal súd zo základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby vo výške 1/13-tiny výpočtového základu, teda základná sadzba tarifnej odmeny pre rok 2012 predstavovala sumu 58,69 €, pre rok 2013 60,07 € a pre rok 2014 61,87 € v súlade s § 11 ods.1 písm. a) vyhlášky MS SR č.655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“). Súd priznal navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia za tieto úkony právnej služby:

1./ prevzatie a príprava zastúpenia podľa § 14 ods.1 písm. a) vyhlášky (v znení účinnom do 30.6.2013) vo výške 58,69 € a náhrada podľa § 16 ods.3 vyhlášky vo výške 7,63 €,

2./ zastúpenie na pojednávaní dňa 14.11.2012 podľa § 14 ods.1 písm. c) vyhlášky (v znení účinnom do 30.6.2013) vo výške 58,69 € a náhrada podľa § 16 ods.3 vyhlášky vo výške 7,63 €,

3./ odvolanie zo dňa 28.12.2012 podľa § 14 ods.1 písm. b) vyhlášky (v znení účinnom do 30.6.2013) vo výške 58,69 € a náhrada podľa § 16 ods.3 vyhlášky vo výške 7,63 €,

4./ zastúpenie na pojednávaní dňa 18.11.2013 podľa § 13a ods.4 druhá veta vyhlášky (v znení účinnom od 1.7.2013) vo výške 15,02 € a náhrada podľa § 16 ods.3 vyhlášky vo výške 7,81 €,

5./ zastúpenie na pojednávaní dňa 29.01.2014 podľa § 13a ods.1 písm. d) vyhlášky (v znení účinnom od 1.7.2013) vo výške 61,87 € a náhrada podľa § 16 ods.3 vyhlášky vo výške 8,04 €.

Spolu tak súd priznal odporcovi I. náhradu trov konania z titulu úkonov právnej služby a režijného paušálu v celkovej výške 291,70 €. Taktiež súd odporcovi v I. rade priznal náhradu cestovného v ním uplatnenej výške 37,78 €, pozostávajúcu z tzv. kilometrovného v sume 21,96 € a náhrady za spotrebované pohonné hmoty v sume 15,82 €, ako aj náhradu za stratu času vo výške 78,24 €, tiež tak ako bola uplatnená odporcom v I. rade, čiže spolu priznal súd odporcovi v I. rade náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 407,72 €.

Taktiež súd priznal navrhovateľovi náhradu za uhradený súdny poplatok za podanie odvolania vo výške 99,50 €.

Súd sa nestotožnil s názorom právneho zástupcu odporcu v I. rade, že hodnota jedného úkonu právnej služby je 997,57 €, keď vychádzal z toho, že cena veci, resp. práva zodpovedá kúpnej cene nehnuteľnosti, ktorá bola zmluvnými stranami dojednaná na čiastku 285.468 €. Podľa názoru súdu nie je možné za preukázanie tarifnej hodnoty veci, od ktorej má byť odvodená aj výška základnej sadzby tarifnej odmeny považovať kúpnu cenu, ktorá bola dojednaná zmluvnými stranami v kúpnej zmluve, nakoľko takéto určenie kúpnej ceny nemusí v žiadnom prípade zodpovedať reálnej hodnote nehnuteľnosti, ku ktorej určenie vlastníckeho práva je predmetom konania, pričom z toho nie je ani zrejmé, či sa má jednať o všeobecnú teda trhovú hodnotu nehnuteľnosti alebo jej technickú zostatkovú hodnotu, keď navyše kúpna cena dojednaná v kúpnej zmluve medzi zmluvnými stranami mohla byť dojednaná na základe rôznych individuálnych kritérií. Pokiaľ účastník konania sa domáha stanovenia základnej sadzby tarifnej odmeny podľa hodnoty veci, má súd zato, že je to potrebné objektívne preukázať, či už formou znaleckého posudku resp. odborného vyjadrenia, čiže v tomto konkrétnom prípade je súd toho názoru, že odporca v I. rade v tejto časti nevyčistil relevantným spôsobom trovy konania v zákonnej lehote.

Pokiaľ ide o odporcu v II. rade, nakoľko súd návrh zamietol, aj tento účastník bol pri bránení svojho práva v konaní úspešný, mal by nárok na náhradu trov konania, nakoľko si však náhradu trov konania neuplatnil, ani zo súdneho spisu nevyplývalo, že by mu nejaké trovy konania boli vznikli, súd rozhodol tak, že mu právo na náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozsudku podal navrhovateľ odvolanie a žiadal rozhodnúť podľa jeho návrhu t.j. vyhovieť návrhu, určiť, že odporca v II. rade je vlastníkom nehnuteľnosti.

Proti rozsudku v časti, v ktorej súd rozhodol o náhrade trov konania odporcu v I. rade podal odporca v I. rade odvolanie a žiadal rozhodnutie zmeniť a zaviazať navrhovateľa uhradiť mu trovy konania vo výške 4 493,93 €. Odporca v I. rade uviedol, že prvostupňový súd návrh zamietol, o náhrade trov konania rozhodol tak, že zaviazal navrhovateľa, aby mu nahradil trovy konania vo výške 507,22 €, pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku za podané odvolanie v sume 99,50 € a z trov právneho zastúpenia 407,72 €. Uviedol, že má za to, že záver prvostupňového súdu, že pre hodnotu jedného úkonu právnej služby nie je možné na preukázanie tarifnej hodnoty veci, od ktorej má byť odvodená aj výška základnej sadzby tarifnej odmeny považovať kúpnu cenu, ktorá bola dojednaná zmluvnými stranami v kúpnej zmluve, nakoľko takéto určenie kúpnej ceny nemusí v žiadnom prípade zodpovedať reálnej hodnote nehnuteľnosti, ku ktorej určenie vlastníckeho práva je predmetom konania, pričom z toho nie je ani zrejmé, či sa má jednať o všeobecnú teda trhovú hodnotu nehnuteľnosti, alebo jej technickú zostatkovú hodnotu, keď navyše kúpna cena je dojednaná v kúpnej zmluve medzi zmluvnými stranami,

mohla byť dojednaná na základe rôznych individuálnych kritérií. Pokiaľ účastník konania sa domáha stanovenia základnej sadzby tarifnej odmeny podľa hodnoty veci, má súd za to, že je to potrebné objektívne preukázať, či už formou znaleckého posudku resp. odborného vyjadrenia, čiže v tomto konkrétnom prípade je súd toho názoru, že odporca v I. rade nevyčíslil relevantným spôsobom trovy konania v zákonnej lehote. Poukázal na to, že relevantným a zákonným spôsobom preukázal hodnotu veci, ku ktorej určenie vlastníckeho práva je predmetom konania. Odvolateľ uviedol, že v danom prípade jednoznačne bolo možné určiť hodnotu veci, resp. práva, ktorého určenie je predmetom konania a túto hodnotu aj správne určil. Nemožno súhlasiť s názorom súdu, že pre stanovenie základnej sadzby tarifnej odmeny podľa hodnoty veci je potrebné predložiť, či už znalecký posudok resp. odborné vyjadrenie. § 11 ods. 1 písm. a) vyhl. č. 655/2004 Z. z. vôbec neustanovuje spôsob, akým má byť hodnota príslušnej veci, či práva určená, a teda uvedené ustanovenie nič nehovorí o povinnosti zabezpečiť znalecký posudok, či odborné vyjadrenie, ustanovuje len jedinú podmienku a tou je skutočnosť, že hodnotu veci resp. práva, ktoré je predmetom konania, je možné vyjadriť v peniazoch. Hodnotu veci je možné určiť v peniazoch na základe znaleckého posudku, odborného vyjadrenia, ale aj na základe výšky kúpnej ceny dohodnutej v kúpnej zmluve. Skutočnosť, že predmet sporu bol predmetom kúpnej zmluvy, ktorú zmluvné strany uzatvorili slobodne a vážne a v ktorej sa súčasne slobodne dohodli aj na výške kúpnej ceny, preukazuje, že v zmluve dohodnutá kúpna cena je aj cenou trhovou, pretože sa jedná o cenu, za ktorú sa daná vec v danom mieste a čase skutočne predáva. Keďže predmetná nehnuteľnosť bola predmetom odplatného prevodu, nebolo potrebné určiť jej hodnotu znaleckým posudkom alebo odborným vyjadrením, kedy by sa tiež vychádzalo pri jej určení porovnávacou metódou t. j. porovnaním s cenami obdobnej veci v danom mieste a čase. A práve ak je možné určiť hodnotu veci na základe uzatvorenej kúpnej zmluvy týkajúcej sa predmetu sporu, je potrebné dať tomuto spôsobu určenia hodnoty veci prednosť. Poukázal na to, že každá kúpna cena v ktorejkoľvek kúpnej zmluve je medzi zmluvnými stranami dojednaná na základe určitých individuálnych kritérií a preto takýto argument súdu, že kúpna cena bola dojednaná na základe rôznych individuálnych kritérií a preto nie je možné akceptovať cenu ako hodnotu veci, je neakceptovateľné, pretože potom by nebolo možné akceptovať žiadnu kúpnu zmluvu a v nej dojednanú kúpnu cenu ako kritérium pre stanovenie hodnoty ceny a následne ani znalecký posudok či odborné vyjadrenie, ktoré by stanovilo hodnotu veci porovnávacou metódou, t. j. porovnávaním konkrétnych dohodnutých cien, za ktoré sa obdobné veci v danom mieste a čase predávajú. Požiadavka súdu, aby hodnota veci bola pre účely vyčíslenia trov právneho zastúpenia stanovená v každom konkrétnom prípade vždy na základe znaleckého posudku, či odborného vyjadrenia, je aj v rozpore so zásadou hospodárnosti konania, pretože s vypracovaním takýchto podkladov sú vždy spojené nemalé finančné náklady a tieto by musel znášať práve úspešný účastník konania. Aj s ohľadom na túto skutočnosť nie je spravodlivé, náležité a primerané požadovať od úspešného účastníka konania, aby si dal takéto podklady na vlastné náklady vypracovať, najmä nie v prípade, keď je možné stanoviť hodnotu veci na základe kúpnej zmluvy, ktorej predmetom bola práve táto konkrétna vec.

Navrhovateľ sa k odvolaniu odporcu v I. rade, ktoré mu bolo doručené dňa 02. 04. 2014 nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP tak, že odvolanie navrhovateľa odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. a) OSP a o odvolaní odporcu v I. rade rozhodol v súlade s § 220 OSP tak, že rozhodnutie v časti rozhodnutia o náhrade trov, ktorým súd zaviazal navrhovateľa uhradiť odporcovi trovy konania zmenil.

Pokiaľ ide o odvolanie navrhovateľa, odvolací súd zistil, že napadnutý rozsudok bol navrhovateľovi doručený dňa 06. 03. 2014, odvolanie navrhovateľ dňa 24. 03. 2014 podal na pošte.

Podľa § 204 ods. OSP odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje. Do plynutia lehoty sa nezapočítava deň, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty (§ 57 ods. 1 O. s. p.). Podľa ods. 3 lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

Keďže rozhodnutie bolo navrhovateľovi doručené dňa 06. 03. 2014, posledným dňom na podanie odvolania bol deň 21.03.2014 (piatok). Navrhovateľ odvolanie podal na pošte 24.03.2014, teda po lehote.

Odvolací súd preto v súlade s § 218 ods. 1 písm. a) OSP odvolanie navrhovateľa odmietol ako oneskorene podané.

Ďalej súd preskúmal napadnutý výrok o trovách konania odporcom v I. rade. Nakoľko súd návrh v celom rozsahu zamietol jednoznačne úspech vo veci nemal navrhovateľ, ale odporcovia, a teda prvostupňový súd správne aplikoval ustanovenie § 142 ods. 1 OSP. Odvolací súd má vzhľadom na vyššie uvedené za to, že okresný súd vychádzal zo správnej právnej normy, ustanovenia § 142 ods. 1 OSP, na základe, ktorého má byť priznaná úspešnému účastníkovi náhrada trov potrebných na účelné uplatnenie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci nemal úspech. Prvostupňový súd považoval trovy právneho za účelne vynaložené, s čím sa stotožnil aj odvolací súd.

Sporná zostala len hodnota jedného úkonu právnej služby. Právny zástupca odporcu prevzal zastúpenie dňa 14.11.2012. Vyhláška č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v § 9 ods. 1 ustanovuje, že základná sadzba tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak. Za tarifnú hodnotu sa podľa § 10 ods. 2 vyhlášky považuje, ak nie je ustanovené inak, výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku.

Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze sp. zn. I. ÚS 119/2012 výslovne uviedol, že „explicitná úprava § 9 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. vylučuje použitie § 11 ods. 1 písm. a/ citovanej vyhlášky a rovnako aj príslušných ustanovení Zákona o súdnych poplatkoch“ po posúdení sťažnosti sťažovateľa, ktorý tvrdil, že rozhodnutím súdu o náhrade trov konania boli porušené jeho základné práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo podľa článku 37 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, ako aj základné právo na vlastníctvo podľa článku 20 ústavy a právo na majetok podľa článku 1 ods. 1 Dodatkového protokolu č. 1 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd tým, že v spore o určenie vlastníckeho práva k veci oceníteľnej peniazmi určil súd odmenu za úkony právnej služby podľa § 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. namiesto odmeny určenej podľa § 10 ods. 2 tejto vyhlášky. Ústavný súd dôvodil, že vyhláška č. 655/2004 Z. z. dôsledne rozlišuje situácie pre náhrady trov konania, kedy je predmet právneho sporu, o ktorom vlastníctve sa rozhoduje, peniazmi oceníteľný a kedy nie je. Preto nie je možné vychádzať z názoru, že daná situácia nie je právom regulovaná a že vždy, keď je predmetom konania určenie vlastníckeho práva k veci, nemožno tento predmet konania peniazmi oceniť z hľadiska tarifnej odmeny, podobne, ako je to pri vyrubovaní súdneho poplatku za určovací návrh na začatie konania podľa Zákona o súdnych poplatkoch č. 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov.

Navrhovateľ sa návrhom domáhal určenie, že vzhľadom na neplatnosť kúpnej zmluvy V 695/10 v znení jej Dodatku č. 1 z 12. 05. 2010, uzavretej medzi odporcom v I. rade a odporcom v II. rade, je vlastníkom nehnuteľnosti, evidovanej na liste vlastníctva č. XXX, vedeného v katastri nehnuteľností okres U., obec I., k. ú. I., stavba súp. číslo XXX na parcele XXX/X, druh stavby 13, popis stavby motorest T. a súp. číslo XXXX na parcele XXX/X, druh stavby 20, popis stavby kotolňa + trafostanica, odporca v II. rade.

Kúpna cena predmetnej nehnuteľnosti bola dohodnutá v kúpnej zmluve vo výške 285 468 €, ktorú uviedol odporca v 1. rade ako tarifnú hodnotu veci.

Odvolací súd mal za to, že dohodnutá kúpna cena v kúpnej zmluve je hodnotou nehnuteľnosti, pretože k jej určeniu došlo na základe dohody medzi účastníkmi kúpnej zmluvy, išlo o zrealizovaný prevod nehnuteľnosti odplatne.

Určenie hodnoty sporu pre účely výpočtu náhrady trov konania sa môže udiť aj postupom podľa § 136 OSP, podľa ktorého ak možno výšku nárokov zistiť len s nepomernými ťažkosťami, alebo ak ju nemožno zistiť vôbec, určí ju súd podľa svojej úvahy. Pod pojmom „nepomerné ťažkosťi“ je možné rozumieť aj situáciu, keď je výška nároku zistiteľná, ale náklady potrebné pre zistenie skutočnej výšky nároku sú nepomerné vo vzťahu k nároku. Hodnotu nehnuteľností by mohol súd zistiť len znaleckým dokazovaním, čo by za daného skutkového stavu bolo nevhodné. Odporcom v 1. rade tvrdenú hodnotu nehnuteľností nepovažoval odvolací súd za neprimeranú, vychádzala z reálnej kúpnej zmluvy. Navrhovateľ hodnotu predmetnej nehnuteľnosti ani nenamieta. Vzhľadom na uvedené rešpektujúc nález ústavného súdu súd zmenil uznesenie okresného súdu vo výroku o trovách prvostupňového konania tak, že trovy právneho zastúpenia za úkony právnej služby vykonané advokátom odporcu v 1. rade vyčíslil podľa § 10 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. z hodnoty veci, o ktorej vlastníctvo sa viedol spor. Vychádzal z hodnoty predmetu konania 285.468 Eur, t. j. dohodnutej kúpnej ceny predmetu

konania v kúpnej zmluve, ako reálnej a zrealizovanej. Navrhovateľ nevzniesol žiadne námietky proti hodnote nehnuteľností uvedenej odporcom, ako jej hodnoty pri začatí poskytovania právnej služby.

Pri určení výšky trov právneho zastúpenia vychádzal súd zo základnej sadzby tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby z tarifnej hodnoty určenej podľa § 9 ods. 1, § 10 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. vychádzajúc z hodnoty veci 285.468 Eur, t.j. 997,57 Eur za 1 úkon. Za úkony právnej služby vykonané právnym zástupcom odporcu v 1. rade v prvostupňovom konaní vznikol odporcovi v 1. rade nárok na odmenu v celkovej výške 4394,43 €, podľa vyčíslenia za úkony podľa vyhl. § 14 č.655/2004 účinnnej do 30.06.2013 vyhlášky a §13a vyhlášky č. 655/2004 Z. z. účinnnej od 30.06.2013 a § 15 vyhlášky č.655/2004 Z. z. konkrétne:

- a) príprava a prevzatie zastúpenia (podľa § 14 ods.1 písm. a), § 16 ods.3 vyhlášky v znení účinnom do 30.6.2013) 997,57 € plus paušál 7,63 €,
 - b) zastupovanie na pojednávaní dňa 14.11.2012 (podľa § 14 ods.1 písm.c), § 16 ods.3 vyhlášky v znení účinnom do 30.6.2013) 997,57 € plus paušál 7,63 €,
 - c) vypracovanie písomného odvolania (podľa § 14 ods.1 písm. b), § 16 ods.3 vyhlášky v znení účinnom do 30.6.2013) 997,57 € plus paušál 7,63 €,
 - d) zastupovanie na pojednávaní 18.11.2013 (podľa § 13a ods.4 druhá veta vyhlášky v znení účinnom od 1.7.2013) 249,39 € plus paušál 7,81 €,
 - e) zastupovanie na pojednávaní dňa 29.1.2014 (podľa §13a ods.1 písm. d) vyhlášky v znení účinnom od 1.7.2013) 997,57 € plus paušál 8,04 €,
- spolu 4.278,41 €.

Súd tiež priznal odporcovi v 1. rade náhradu hotových výdavkov v súlade s § 15 vyhlášky č.655/2004 Z.z a zmysle § 17 ods.1 vyhlášky č.655/2004 Z. z. náhradu za stratu času v súlade s rozhodnutím prvostupňového súdu.

Za použitie osobného motorového vozidla Volvo S 70 s priemernou spotrebou 9,1 litra/100 km, (sadzba základnej náhrady za 1 km pri osobných cestných motorových vozidlách 0,183 €) za cestu Banská Bystrica - Zvolen a späť, 1 cesta 40 km, ktorá bola absolvovaná 3 krát, teda 120 km x 0,183 € = 21,96 €, náhradu za spotrebované pohonné hmoty v zmysle § 7 ods. 4 pri počte km 120 a priemernej spotreby 9,1 litra (1,2 x 9,10 = 10,92 litra a 10,92 litra x 1,49 € - cena benzínu) 15,82 €, spolu 37,78 €.

Náhradu za stratu času vo výške 1/60-iny výpočtového základu, za každú začatú polhodinu pri ceste tam aj späť na pojednávania dňa 14.11.2012 25,42 € , dňa 18.11.2013 26,02 € , dňa 29.01.2014 26,80 €, (na každé po dve polhodiny), celkovo vo výške 78,24 €.

Teda spolu trovy právneho zastúpenia prvostupňového konania 4 394,43 €.

Taktiež súd priznal navrhovateľovi náhradu za uhradený súdny poplatok za podanie odvolania vo výške 99,50 €.

Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ust. § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 142 ods. 1 OSP, keďže odporca v I. rade bol v odvolacom konaní úspešný a navrhovateľ bol v odvolacom konaní neúspešný, vzniklo odporcovi v 1. rade právo na náhradu trov odvolacieho konania, ktoré si uplatnil vo výške 997,57 € v súlade s § 14 ods. 1 písm. b) vyhl. č. 655/2004 Z. z. za úkon vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa a 1x režijný paušál vo výške po 8,04 €, spolu 1 005,61 €. Odporca v II. rade si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil, proti neúspešnému navrhovateľovi, preto odporcovi v II. rade náhradu trov odvolacieho konania súd nepriznal.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.